Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25962
Copyright: Admont, Benediktinerstift

dnm suã uocẽ supplicantũ exaudire miserando
deposcunt. Quos ipse repellens in eiglio loquitur.
Quid autẽ uocatis me dne dne. & ñ facitis quę dico.
De quib; salemon in prouerbiis qui declinat inquit
aurẽ suã ne audiat legẽ. oratio ei erit execrabilis. Male
petunt. qui ñ supne mercedis intuitu ſ; ad exemplũ
phariseorũ humanę gra laudis longis incubant p
cibus. de qbus ipse testis & iudex terribilit̃ protestat.
qa receperũt mercedẽ suã. Male petunt & illi. qui
terrena magis in oratione quã celestia bona requirũt.
quorũ preces apli in ipsa de qua loquimur sententia
specialit̃ reprehendit. Cũ enim dixisset petitis & non
accipitis eo qd male petatis. adiunxit continuo. ut
in concupiscentiis uris insumatis. Neq; enim prohibentur
ciues patrię celestis in terra pegrinantes p pace
temporũ pubertate frugũ p serenitate aurarum.
pceteris utq; hui necessarius dnm petere. si tamen
hec ñ nimie petant. ut habundante mundo in p
senti liberius ad futura dona tendat. Sed qa sunt
qui temporalẽ quietẽ & psperitatẽ a suo creatore
requirũt non quidẽ ut eidẽ creatori deuotioribus
animis obediant. ſ; ut habundantius comessationib;
& ebrietatib; iuuent. & securius ac libentius suis con
piscentiis suę carnis seruiant illecebris. merito ta
les male petere dicuntur. Iterũ quia omis huimodi
petitores eo qd male petant accipere ñ merentur.
studeamus dilmi & bene petere & digni adoptanen
da quę petimus existere. Qd ita fit. si & ea quę deus